

ÎNCHEIERE

13 aprilie 2016

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători – Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

Examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Nina Slinchin,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Cabinetul Avocatului „Mihail Durnescu” împotriva Ninei Slinchin privind încasarea datoriei și dobînzii de întîrziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Nina Slinchin,

a c o n s t a t a t :

La 19 martie 2015 Cabinetul Avocatului „Mihail Durnescu” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ninei Slinchin, solicitînd încasarea sumei de 5 000 (cinci mii) lei cu titlu de datorie și dobînda de întîrziere.

În motivarea cererii a indicat că la 12 martie 2013 a fost încheiat contractul de asistență juridică nr.14/13, însă Nina Slinchin, în calitate de client nu și-a onorat obligațiile asumate și nu a achitat costul serviciilor prestate.

Prin hotărîrea Judecătoria sectorului Ciocana, municipiul Chișinău din 23 iunie 2015 a fost admisă cererea de chemare în judecată a Cabinetului Avocatului „Mihail Durnescu” împotriva Ninei Slinchin cu privire la încasarea datoriei, dobînzii de întîrziere și a cheltuielilor de judecată. A fost încasat de la Nina Slinchin în beneficiul Cabinetului Avocatului „Mihail Durnescu” cu titlu de datorie contractuală suma de 5 000 (cinci mii) lei și dobînda de întîrziere în sumă de 1 619 (una mie șase sute nouăsprezece) lei. A fost încasat de la Nina Slinchin în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 198 (una sută nouăzeci și opt) lei, 57 bani.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015 a fost respins apelul declarat de Nina Slinchin. A fost menținută hotărârea Judecătoriei sectorului Ciocana, municipiul Chișinău, din 23 iunie 2015.

La 11 februarie 2016 Nina Slinchin a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015, solicitând casarea deciziei recurate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea Cabinetului Avocatului „Mihail Durnescu” să fie admisă parțial, cu încasarea sumei de 500 (cinci sute) lei pentru asistența juridică acordată în cauza penală.

În motivarea cererii a indicat că, atât instanța de fond, cât și instanța de apel nu au aplicat la soluționarea litigiului recomandările privind cuantumul onorariilor avocaților. Intimatul și-a asumat acordarea asistenței juridice într-o cauză penală. De facto, acordarea asistenței juridice s-a limitat doar la participarea acestuia la o singură acțiune de urmărire penală, cu durata de 10 min.

Sușține recurenta că suma de 5 000 de lei pentru o asemenea prestație este exagerată.

La 04 aprilie 2016 Cabinetul Avocatului „Mihail Durnescu” a depus referință la recursul Ninei Slinchin, solicitând respingerea cererii ca inadmisibilă.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Nina Slinchin, ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII Cod Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) Cod Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurentă, însoțite de expunerea circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului,

nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, din Codul de Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii, având un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

Abordarea recurenței în speță evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de judecată, însă argumentele acesteia nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de judecată, care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Nina Slinchin.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova,

Judecători –

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea